

Helse og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

NOU 2006:5 Norsk helsearkiv

Vi viser til brev av 06.06.2006, deres referanse 200603433-/IMN, Høring – NOU 2006:5 Norsk helsearkiv – siste stopp for pasientjournalene.

Norsk Arkivråd slutter seg til utvalgets forslag om å etablere et eget Norsk Helsearkiv som skal ivareta ansvaret for bevaring av pasientjournaler. Vi mener et nytt nasjonalt depot for pasientjournaler bør legges inn under arkivverket. Vi finner det naturlig at depotet organisatorisk blir underlagt den myndighet som har arkiv som fagområde, men at det er nødvendig at det bygges opp en egen enhet med spesialkompetanse innenfor elektroniske pasientjournaler.

Norsk Arkivråd mener det er best å opprette et nasjonalt depot, både for pasientjournalene og de administrative arkivene, slik at ikke materialet må skille lag. Det er viktig at helheten bevares (for eksempel vil klager på pasientbehandling behandles i de administrative arkivene). At arkivene skiller lag har kanskje ikke stor praktisk betydning for brukerne av arkivmaterialet - for de vil som oftest være brukere enten av pasientjournaler eller de administrative arkivene. Men, ved å splitte avleveringen til ulike depoter vil helseforetakene måtte forholde seg til flere instanser, og vi frykter at helseforetakene vil velge å (fortsatt) ha redusert fokus på de administrative arkivene. Hvis alt arkivmateriale avleveres til samme depot tror vi dette depotet vil bygge opp spesialkompetanse på begge typer arkiv. Vi mener materiale som allerede er avlevert på sikt bør flyttes til et nasjonalt depot, slik at helsearkivene blir samlet. Men mener samtidig at en ikke bør prioritere en slik flytting før en har samlet inn det materialet som i dag ikke er oppbevart på en sikker måte.

Det er viktig som utvalget understreker at de samme regler bør gjelde både for offentlige og private helsevirksomheter.

Norsk Arkivråd slutter seg til flertallets syn på at hovedregelen skal være å bevare journaler 10 år etter pasientens død.

Norsk Arkivråd er uenig i konklusjonen at skannede dokumenter skal følge de samme kassasjonsreglene som journaldokumenter på papir (s. 109). Man må skille mellom printer-/maskinskrevne og håndskrevne dokumenter som skannes inn. Dokumenter som er skrevet med en standardisert skrifttype kan håndteres maskinelt ved bruk av OCR og oversettes til søkbar tekst. Håndskrevne dokumenter kan ikke brukes på denne måten, men skannede håndskrevne dokumenter er lette å ta vare på og krever ikke fysisk lagringsplass ut over diskplassen. De har også den fordel i forhold til papirdokumenter at de ikke trenger spesielle konserveringstiltak. Vi er uenig i at elektroniske dokumenter skal kasseres på grunnlag av at de tar for stor plass. Vi finner en slik konklusjon å være kortsiktig. Vi tror slike skannede dokumenter bare vil eksistere i en overgangsperiode på noen titalls år før alle journaler er basert på EPJ og vil på sikt utgjøre en svært liten del av et helsearkiv.

Utover dette har Norsk Arkivråd ingen merknader.

Med vennlig hilsen

Torill Tørlen

leder

Norsk Arkivråd